

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA.

GLAVA VOJNE TEBUKA

a ona je vojna teškoće (poteškoće, izvijesnog teškog položaja zbog velike vrućine i oskudice u vodi i tovarnim i jahaćim životinjama).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Ala-a, pričao nam je Ebu Usamete od Burejda, sina Abdullaha sina Ebu Burdeta, od Ebu Burdeta, od Ebu Musa-a, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Poslali su mene moji drugovi ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) pitam njega (da tražim od njega izvjesne) životinje tovarne (i jahaće) za njih (njima da dadne, da da njima) pošto su oni sa njim u vojsci teškoće (izvjesne) - a ona (tj. a to) je vojna Tebuka - pa sam rekao:

"O vjerovijesniče Allaha! Zaista moji drugovi poslali su mene k tebi zato (da) natovariš njih (tj. da im daš, da im dadneš, daruješ životinje za tovarenje, prenos ratnoga materijala i za jahanje)."

(Doslovno izraz "li tahmile hum" znači: zato (da) poneseš njih.)

Pa je rekao: "Tako mi Allaha neću nositi (natovariti) vas (ni) na (jednu) stvar (ni na što, ni na čemu)." I susreo sam se (sa) njim (susreo sam ga, sreo sam ga), a on je srdit, a neću opaziti (a ja ne opažam da je on srdit, ljut). I vratio sam se tužan od (zbog) sprječavanja (odbijanja) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, i od (i zbog) straha da bude Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, našao (osjetio) u svojoj duši na mene (tj. i zbog straha da se bude naljutio, da se nije naljutio, da se ne bude naljutio, rasrdio na mene). Pa sam se vratio ka svojim drugovima, pa sam izvijestio njih (o govoru) koji je (tj. o onome što je) rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio. Pa nisam ostao osim (jedan) časak pošto (kad) sam čuo (tj. kadli čujem) Bilala (da) doziva:

"O Abdullahe, sine Kajsa!" Pa sam odgovorio (tj. odazvao sam se) njemu. Pa je rekao: "Odgovori (Odazovi se, javi se) poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, zove (poziva on) tebe." Pa pošto sam došao njemu, rekao je:

"Uzmi ova dva sadruga i ova dva sadruga (misli se na deve, svezane po dvije zajedno) - za šest deva (što) je kupio njih tada od Sa'da (to mi je rekao za sve to šest deva) -, pa odi s njima (tj. pa odvedi ih) ka svojim drugovima, pa reci: "Zaista Allah - ili je rekao: "Zaista poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio - nosi (tj. tovari) vas na ove (deve), pa uzjašite (pojašite vi) njih." Pa sam odveo k njima njih, pa sam rekao: "Zaista Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, nosi (tovari) vas na ove (deve), ali ja tako mi Allaha neću ostaviti vas do (da) ode (ide) sa mnom (dok ne krene) neki (od) vas ka (onome) ko je čuo besjedu (riječ, govor) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) ne mislite (neka ne mislite vi) da ja pričam vama (neku) stvar (što) nije rekao nju poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio." Pa su rekli meni:

"Zaista ti si kod nas zaista potvrđen (tj. poznat kao čovjek od istine, čovjek kome se vjeruje da istinu govori), a zaista učinicemo svakako (ono) što si volio (želio, tj. ono što voliš, šta želiš)." Pa je otišao Ebu Musa sa nekolicinom od njih dok su došli (onima) koji su čuli govor poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, njegovo sprječavanje njima, zatim

davanje njima poslije, pa su pričali (oni) njima sa sličnim (načinom, slično) što je pričao njima sa njim (tim načinom) Ebu Musa.

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Šubeta, od Hakema, od Mus'aba, sina Sa'da, od njegovoga oca da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, izašao ka Tebuku, a imenovao (tj. postavio) je zamjenikom (svojim zastupnikom u Medini) Aliju, pa je rekao:

"Zar (iza sebe) ostavljaš mene u djeci i ženama (tj. među djecom i ženama ovim)?" Rekao je: "Zar se ne zadovoljavaš da budeš od mene u stepenu Haruna (Arona) od Musa-a (Mojsija), osim (tj. izuzev jedino to) da ono nije (tj. nema nikakvoga načina da bude neko) vjerovijesnik poslije mene." A rekao je Ebu Davud: Pričao nam je Šubete od Hakema: čuo sam Musaba.

PRIČAO NAM JE Ubejdulah, sin Seida, pričao nam je Muhamed, sin Bekra, izvijestio nas je Ibnu Džurejdž, rekao je: čuo sam Ata-a (da) izvještava, rekao je: izvijestio me je Safvan, sin Ja'la-a sina Umejeta, od svoga oca (Ja'la-a, sina Umejeta), rekao je:

Ratovao sam (u društvu) sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, Teškoću (tj. rat, vojnu izvjesne teškoće, poteškoće velike). Rekao je: Bio je Ja'la (običaja da) govori: Ta vojna je najpouzdaniji (od svih) mojih poslova kod mene (tj. to je moje djelo u koje se najviše uzdam da je dobro i da ću za njega biti nagrađen kod Allaha). Rekao je Ata': Pa je rekao Safvan: Rekao je Ja'la:

Pa bio je za (u) mene (jedan) najamnik, pa se borio (pobio se je sa jednim) čovjekom, pa je ujeo (ugrizao) jedan (od) njih dvojice ruku drugoga. Rekao je Ata: Pa zaista već je izvijestio mene Safvan koji (od) njih dvojice je ujeo drugoga, pa sam (ja) zaboravio njega. Rekao je: Pa je iščupao (istrgnuo taj) ujedeni (ugriženi) svoju ruku iz usta (toga) ujeđača, pa je iščupao jedan (od) njegova dva sjekutića (prednja zuba). Pa su njih dvojica došla Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je zanemario njegov sjekutić (prednji zub, tj. odbacio je zahtjev za odštetu za taj zub).

Rekao je Ata': I mislio sam (tj. I mislim) da je on (Safvan) rekao: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Pa zar (da on) ostavi svoju ruku u tvojim ustima (da ti) grizeš nju, kao da je ona u ustima pastuha (ždrijepca koji) grize (odgriza) nju."

GLAVA

hadisa Ka'ba, sina Malika, i (GLAVA) govora Allaha, moćan je i veličajan je: "I na (onu) trojicu koji su se ozadi ostavili (vratio se je Allah, tj. primio je pokajanje i one trojice koji su ozadi, pozadi ostavljeni da se o njihovom slučaju izostanka od borbe na Tebuku naknadno izrekne odluka)....".

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, rekao je: pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba, od Abdurahmana, sina Abdullaha sina Ka'ba sina Malika, da je Abdullah, sin Ka'ba sina Malika - a bio je vođa (tj. vodič, vodič) Kaba od (tj. između) njegovih sinova kada je oslijepio - rekao je:

Čuo sam Ka'ba, sina Malika (da) priča, (o svome slučaju koji mu se je dogodio) kada je izostao (od borbe na Tebuku), o priči Tebuka. Rekao je Ka'b:

Nisam izostao od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (ni) u (jednoj) vojni (što) je vojevao (ratovao) nju osim u vojni Tebuka, osim (jedino što je još bio slučaj) da sam ja bio izostao u vojni Bedra, a nije korio (ni) jednoga (čovjeka koji) je izostao od nje. Izašao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, samo (zato što) hoće karavanu Kurejševića (da presretne kod Bedra) dok (tj. te) je sastavio Allah između njih (muslimana) i između njihovih neprijatelja na (drugi način) osim obećanja (tj. nepredviđeno je izbila borba na Bedru, jer se nije bilo ni pošlo na Bedr zbog neke ozbiljnije borbe, pa zato nije ni ukoren niko ko nije u toj borbi učestvovao). I zaista već sam prisustvovao sa poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (u) noći Akabe kada smo se međusobno obavezali na Islam, i ne volim (nisam volio) da imam za nju (za tu noć) prisustvovanje Bedru iako je bio Bedr spominjajući (tj. više spominjan) u (među tim) ljudima od nje (te noći). Bilo je od moje vijesti (u vezi izostanka od Tebuka) da ja nisam bio nikad jači, a ni laganiji (tj. bogatiji, imućniji) kada sam izostao od njega (iza njega - Muhameda a.s.) u toj vojni. Tako mi Allaha nisu se sastavile kod mene prije njega (ovoga slučaja) dvije samarice (dvije deve) nikad, dok sam sastavio njih dvije u toj vojni.

A nije bio poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (običaj da drukčije postupi kada) hoće (neku) vojnu (borbu, rat) osim (tako da) je sakrivao (prikrivao, tajio) sa (nečim drugim) osim nje do (tj. izuzev kada) je bila ta vojna (dok nije bila ta borba). Ratovao (tj. Poduzeo) je nju poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, u (jednoj) žestokoj vrućini i krenuo je prema (jednom) dalekom putu, i pustinji i mnogobrojnom neprijatelju, pa je jasno pokazao muslimanima njihovu stvar zato (da) se sprema (prigotove oni) spremom njihovoga ratovanja (ratnom opremom i sl.), pa je izvijestio njih o svome načinu (tj. o svome pravcu) koji hoće. A muslimana je sa poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (bilo) mnogo i neće sakupiti njih (nijedna) pamtljiva knjiga - hoće (da kaže) spisak (popis, zbornik). Rekao je Ka'b:

Pa nije (nijedan) čovjek htio da odsustvuje (da se udalji, izostane pa da je drukčije smatrao) osim (tako da) je mislio da će se sakriti za njega (za to mnoštvo, zbog te velike mase da se neće ni primjetiti njegovo odsustvovanje, neučestvovanje) dok nije sišla (tj. sve dok ne side) o njemu objava Allaha. A ratovao (poduzeo) je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, tu vojnu kada su bili lijepi (dobri ti) plodovi (voća) i hladovi (stabala). I opremao se poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i (ti) muslimani sa njim. Pa sam počeo (da) idem jutrom zato (da) se opremam (spremam za pohod u tu borbu) sa njima, pa se vratim, a nisam završio (izvršio nijednu) stvar (ništa). Pa govorim u svojoj duši (u sebi govorim):

Ja sam moćan na njega (na opremanje). Pa neprestano je ustrajalo (odugovlačilo se to stanje) sa mnom dok se je pojačao u (tih) ljudi trud (oko opremanja). Pa je osvanuo poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a (ti) muslimani su sa njim (već opremljeni), a (ja) nisam izvršio od moje (svoje) opreme (nijednu) stvar (a ja se još nisam spremio, opremio). Pa sam rekao: Opremiću se poslije njega za (jedan) dan ili dva dana, zatim ću se priključiti njima. Pa sam išao jutrom poslije (što je nastupio čas, kad je došao trenutak) da su se rastavili (odvojili, tj. izašli iz Medine oni) zato (da) se opremim, pa sam se (opet) vratio, a nisam (i nisam) izvršio (nijednu) stvar (ništa, opet se nisam opremio). Zatim sam (ponovo) išao jutrom (ujutru, ujutro), zatim sam se (ponovo) vratio, a (da) nisam izvršio (nijednu) stvar (i ponovo se nisam spremio). Pa neprestano je sa mnom (takvo stanje bilo) dok su požurili (odžurili, tj. otišli žurno oni) i prošlo (pobjeglo mi) je (to) ratovanje (ta vojna). I odlučio (naumio, pomišljao) sam da otprtljam (tj. da krenem) pa (da) stignem njih. I da sam ja (I kamo sreće da sam ja) učinio (to)! Pa nije se odredilo meni to. Pa bio sam, kada sam (kada bih) izašao u (među te) ljude poslije izlaženja (tj. odlaska) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio,

pa sam ophodio u njima (tj. pa bih hodao između njih), (bio sam takav da) je žalostilo mene da ja neću vidjeti (tj. da ne vidim nikoga drugoga) osim (nekoga) čovjeka osumnjičenoga (da je) na njemu (pri njemu to) licemjerstvo, ili čovjeka (nekoga koji je) od (onih) ko (je takav da) je ispričao Allah (njega, tj. primio mu je ispriku jer je to lice) od (tih) slabića (nemoćnih za borbu). A nije se sjetio (nije spomenuo) mene poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, do (časa kada) je dopro Tebuku, pa je rekao, a on je sjedač u (tom) narodu u Tebuku:

"Šta je učinio Ka'b?" Pa je rekao (jedan) čovjek od Selimetovića: "O poslaniče Allaha! Zadržala (Spriječila) su ga njegova dva ogrtača i njegovo gledanje u njegove dvije strane (u njegova dva boka)." Pa je rekao Muaz, sin Džebela: "Loše je (ono, to) što si rekao. Tako mi Allaha, o poslaniče Allaha, nismo znali na njemu (tj. ne znamo o njemu ništa drugo) osim dobro." Pa je ušutio (šutio) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Rekao je Ka'b, sin Malika:

Pa pošto je doprlo meni da se je on upravio (krenuo) vraćajući se, došla je meni moja briga (zabrinuo sam se), pa sam počeo (da) se sjećam (prisjećam određene, izvjesne) laži i (da) govorim: S čime to (da) izađem iz njegove srdžbe sutra? I tražio sam pomoć na to (zbog toga) u svakoga vlasnika (posjednika nekoga) mišljenja od svoje porodice (u svojoj porodici). Pa pošto se je reklo:

Zaista poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, već je zasjenio dolazeći (tj. već dolazi, prilazi Medini), (i) otišla je od mene neistina (pokvarenost, tj. namjera da se lažno izvinjavam njemu), i upoznao sam da ja neću izaći (nikada) od njega nikada sa (nekom) stvari (što) je u njoj (neka) laž, pa sam se složio (na) njegovu istinu (tj. pa sam odlučio da mu rekнем istinu). I osvanuo je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, dolazeći. A bio je (bio bi), kada je dolazio od (tj. kada bi dolazio sa kakvoga) putovanja, počeo bi sa Bogomoljom (tj. na povratku najprije bi unišao u Bogomolju), pa se nakloni u njoj dva naklona (tj. klanja dva rekata, pa bi klanjao dva rekata), zatim je (tj. zatim bi on) sjeo za (tj. radi toga da sasluša te) ljude. Pa pošto je učinio to, došli su njemu (ti) izostali (tj. oni koji nisu bili otišli u borbu na Tebuk), pa su počeli (da) se ispričavaju (izvinjavaju) k njemu i (da) se zaklinju njemu, a bili su (oni skupina od) osamdeset i nekoliko ljudi. Pa je primio od njih poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, njihovu javnost (tj. javnu izjavu, javno izvinjenje), i primio je njihovu prisegu i tražio (molio) je oprost za njih (za njihove grijehе), a povjerio (predao, prepustio) je njihove tajne ka Allahu. Pa sam došao njemu (veli Kab). Pa pošto sam pozdravio njega, osmjehnuo se je osmjehivanjem rasrđenoga (čovjeka), zatim je rekao:

"Dođi!" Pa sam došao idem (tj. došao sam idući) dok sam sjeo pred njega. Pa je rekao meni: "Šta je izostavilo tebe (Zašto si izostao, tj. Šta je ostavilo u Medini iza -halfe- nas tebe, pa da nisi išao u ovu borbu)? Zar nisi bio već sebi kupio tvoju (svoju) devu (doslovno: tvoja leđa, tj. leđa deve za jahanje)?" Pa sam rekao: "Da. Zaista ja tako mi Allaha da sam sjeo kod (nekoga drugoga) osim tebe (mimo tebe) od stanovnika ovozemnosti (tj. od ljudi ovoga svijeta), zaista bih vidio (smatrao, mislio) da ću izaći iz njegove srdžbe sa isprikom (tj. pomoću kakve god isprike, izvinjenja), a zaista već se je meni dalo prepiranje, ali (nego) ja tako mi Allaha zaista već sam znao (već znam to da) zaista ako sam pričao (ako pričam, ispričam) tebi danas pričanje laži (ako ti slažem, tj. ako ti kažem neko lažno pričanje, lažni razgovor koji je takav da) se zadovoljiš s njime (ti) od mene, zaista skoro će svakako Allah da naljuti (rasrdi) tebe na mene (protiv mene). A zaista ako sam pričao (tj. ako pričam, ako kažem, rekнем) tebi pričanje istine (koje je takvo da) nalaziš na mene (protiv mene) u njemu (osnova da se ljutiš, tj. ako ti pričam istinito pričanje zbog kojega ćeš se naljutiti na mene), zaista ja zaista nadam se u njemu (tj. zbog njega) oprost u Allaha (nadam se da će mi Allah

oprostiti). Ne, tako mi Allaha nije bilo za mene (ništa) od isprike (tj. ja nemam nikakvoga opravdanja za svoj izostanak od ove borbe, vojne). Tako mi Allaha nisam bio nikad jači, a ni lakši (bogatiji, imućniji) od mene kada sam se izostavio (kada sam izostao) od tebe." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Što se tiče ovoga, pa već je istinit bio (tj. pa već reče istinu). Pa ustani, dok sudi (dok ne dosudi, dok osudi, dok objavi presudu) Allah o tebi." Pa sam ustao. I podigli su se (skočili su neki) ljudi od Selimetovića, pa su slijedili mene, pa su rekli meni:

"Tako mi (Tako nam) Allaha nismo znali (za) tebe (da) si bio pogriješio (neki) grijeh prije ovoga, a zaista već si bio nemoćan da nećeš biti (da ne budeš) ispričao se (tj. a nisi mogao da se budeš bio ispričao, izvinuo) ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, sa (onim, na onaj način) što su se ispričali (izvinuli, opravdali) k njemu (oni ostali) izostavljajući sebe (tj. izostali iz ove borbe). Već je bilo dosta tebi (za) tvoj grijeh traženje oprosta poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, za tebe."

Pa su neprestano (vrlo žestoko) korili (tj. Pa neprestano prekoravaju oni tako) mene čak (da) sam htio da se vratim pa (da) učinim lažnom svoju osobu (tj. da rekнем da sam slagao ono što sam rekao maloprije, i da iznesem onda lažno opravdanje za izostanak). Zatim sam rekao njima: "Da li je susreo ovo sa mnom ijedan (čovjek, iko, tj. Je li ovo zadesilo ikoga osim mene)?" Rekli su: "Da. Dva (neka) čovjeka rekla su slično (onome) što si rekao (i ti), pa se reklo njima dvojici (tako nešto) slično što se reklo tebi." Pa sam rekao (Pa sam pitao): "Ko su njih dvojica?" Rekli su: "Murarete, sin Rebi-a, El-Amrija i Hilal, sin Umejeta, El-Vakifija." Pa (vidim da) su spomenuli (oni) meni dvojicu dobrih ljudi (koji) su već prisustvovali (doslovno: prisustvovala su njih dva na) Bedru, u njima dvojici je uzor. Pa sam prošao (otišao) kada su spomenuli njih dvojicu meni.

I zabranio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (tim) muslimanima naš govor (tj. razgovor sa nama, sa nama trojicom samo jasno rekavši to:) o (vas) trojica, između (svih onih) ko se je izostavio (ko je izostao) od njega. Pa su se klonili nas (ti) ljudi i promijenili su se nama (protiv nas), čak se izmijenila (doslovno: postala je nepoznata) u mojoj duši (i ta) Zemlja, pa nije ona (više ta) koju poznajem. Pa smo ostali na tome (u takvom stanju) pedeset noći (tj. pedeset dana). Pa što se tiče moja dva druga, pa njih dvojica su se pokorili (ponizili, predali sudbini) i njih dvojica su sjedila u svojim kućama plaču njih dvojica (tj. sjedili su u kući plačući njih dva). A što se tiče mene, pa bio sam najmlađi (od toga) naroda i najčvršći (najjači, najstrpljiviji od) njih, pa izlažah pa prisustvujem (pa sam izlazio da prisustvujem zajedničkoj) molitvi sa (tim) muslimanima, i ophodim (obilazim) u (tj. po) trgovima (pijacama), a neće govoriti meni (tj. a neće da razgovara sa mnom ni) jedan (čovjek, niko). I dođem poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa pozdravim njega, a on je u svome sijelu (sjednici) poslije (zajedničke) molitve, pa govorim u svojoj duši (sam u sebi): Da li je pokrenuo svoje dvije usne za vraćanje (toga) pozdrava na mene (tj. u ime otpozdravljanja, i u ime primanja moga pozdrava je li bar pokrenuo usne), ili nije? Zatim klanjam blizu (blizu) njega, pa kradem njemu pogled (njegov, tj. međusobno kradem njemu poglede, kradomice gledamo jedan drugoga), pa kada sam se okrenuo (ja) na svoju molitvu, okrenuo se je (on, okrenuo bi se on) k meni, a kada sam se obazreo prema njemu, okrenuo se je (okrenuo bi se) od mene. Čak (tj. Te) kada je bilo dugo to od napuštanja (izbjegavanja tih) ljudi (tj. kada se oduljilo to izbjegavanje ljudi), išao sam dok sam se prebacio bedemom (preko bedema) zida ograde Ebu Katadeta, a on je sin moga strica (moj stričević) i najdraži (od svih) ljudi k meni, pa sam pozdravio njega. Pa tako mi Allaha nije (ni on) vratio (tj. uzvratio) meni (toga) pozdrava. Pa sam rekao:

"O Ebu Katadete! Zaklinjem te sa Allahom da li znaš mene (da) volim (da li znaš da ja volim) Allaha i Njegovoga poslanika?" Pa je šutio. Pa sam vratio (tj. zavratio) se njemu, pa sam zaklinjao njega, pa je (opet) šutio. Pa sam se vratio njemu, pa sam zaklinjao njega, pa je rekao: "Allah i Njegov poslanik su znani." Pa su se izlila (tj. prolila su suze) moja dva oka, i okrenuo sam leđa (otišao sam od njega) dok sam se prebacio bedemom (preko bedema njegovoga) zida. Rekao je: Pa dok ja idem u (dok sam išao po) trgu (pijaci) Medine kada li (jedan) Nabatejac od Nabatejaca stanovnika Sirije, od (onih) ko je došao sa (svojom) hranom (da) prodaje nju u Medini, govori:

"Ko će pokazati (uputiti mene) na Kaba (Ka'ba), sina Malika?" Pa su počeli (ti) ljudi (da) daju znak (da pokazuju) njemu. Te kada je došao meni, dao je meni (jednu) knjigu (tj. jedno pismo) od vladara Gasanovića, pa kada li je u njemu (pisalo ovo, ili: a u njemu je pisalo ovo):

"Što se tiče poslije, pa zaista ono već je doprlo meni da je tvoj drug već napustio tebe (okrenuo se od tebe, prekinuo odnose sa tobom). A nije učinio tebe Allah (sveznanoga) sa kućom poniženja, a ni upropaštavanja (upropaštenja), pa priključi se nama, pomoći ćemo te (učinićemo te uzorom, primjerom za kojim se treba povoditi; ili: učinićemo te ravnim nama)."

Pa sam rekao pošto sam pročitao nju (ovu poslanicu, poruku): I ovo je takođe od (moga) iskušenja (tj. još jedna moja nesreća). Pa sam se upravio sa njom (sa tom poslanicom u svoju) peć (stavio sam je u peć), pa sam potpalio nju (peć) sa njom (sa tom poslanicom iz Sirije). Te kada je prošlo četrdeset noći (tj. dana) od (tih) pedeset, kada li poslanik poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, dolazi meni, pa je rekao (pa reče):

"Zaista poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, zapovjeda tebi da se odstraniš tvoje (svoje) žene." Pa sam rekao: "Pustiću nju, ili šta to (da) činim (tj. Da li da se razvedem sa njom, ili šta to da učinim, šta da radim)?" Rekao je: "Ne (da se razvedeš), nego odstrani se nje, i ne približuj se njoj." I poslao je k mojoj dvojici drugova slično tome (zapovjed, naredbu). Pa sam rekao svojoj ženi: "Priključi se svojoj porodici, pa budi kod njih dok sudi (dok izrekne presudu) Allah o ovoj (mojoj) stvari (tj. o mome slučaju)." Rekao je Kab: Pa je došla žena Hilala, sina Umejeta, poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekla:

"O poslaniče Allaha! Zaista je Hilal, sin Umejeta, starac propao (oronuli starac), nije za (u) njega sluga (tj. on nema nikakvoga poslužitelja), pa da li mrziš da poslužujem (služim) njega?" Rekao je: "Ne, ali (nego) neka se ne približuje tebi." Rekla je: "Zaista ono tako mi Allaha nema sa njim (tj. nema u njega nikakve) kretnje (pokretanja) ka stvari (ikakvoj, ka ičemu). Tako mi Allaha neprestano plače (on) otkako je bilo od njegove stvari (ono) što je bilo do ovoga njegovoga dana (do danas)." Pa je rekao meni neki (od članova) moje porodice: "Da si tražio dozvolu (i ti od) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, u (tj. za) tvoju (svoju) ženu (da on dozvoli njoj da te služi) kao što je dozvolio ženi Hilala, sina Umejeta, da (ona) služi njega." Pa sam rekao: "Tako mi Allaha neću tražiti dozvole u (vezi) nje (tj. za nju od) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. I šta upoznaje mene (tj. I šta ja znam) šta će govoriti (šta će reći) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kada sam zatražio (tj. kad zatražim) dozvolu (od) njega u (vezi) nje (tj. za nju), a ja sam (jedan) čovjek mlad." Pa sam ostao poslije toga deset noći (tj. deset dana) dok se je upotpunilo (navršilo) nama pedeset noći (tj. dana) od kada je zabranio poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, naš govor (tj. razgovaranje sa nama trojicom). Pa pošto sam klanjao klanjanje (tj. molitvu te) zore jutrom (u jutru navršenih, poslije navršenih) pedeset noći (dana), a ja sam na leđima (jedne) kuće od naših kuća (tj. a ja sam iza jedne naše kuće), pa dok sam ja sjedač na (u onome) stanju koje je spomenuo Allah: "..... već se je stijesnila meni moja duša i stijesnila se je meni Zemlja sa

(onim) što je široka (bila).....", čuo sam glas (jednoga) vikača (dozivača koji) se je nadvisio na brdo Sel' (a koji je vikao) sa najvišim svojim glasom:

"O Ka'be, sine Malika! Veseli se (Primi veselu vijest)!" Rekao je: Pa sam se skrhao (pao) ničičeći (čineći ničicu-sedždu), i poznao sam de je već došlo raspuknuće (olakšanje, radost). I objavio (oglasio) je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, za povraćanje Allaha na nas (tj. oglasio je da je primio Allah naše pokajanje - to je oglasio) kada je klanjao klanjanje (molitvu te) zore. Pa su otišli (ti) ljudi (da) obesele nas (da kažu veselu vijest nama). I otišli su prema mojoj dvojici drugova (jedni) obeseljivači, a podbo je (nogama jedan) čovjek konja, a trčao je (jedan) trkač iz (plemena) Eslema, pa se nadvisio na (ono) brdo (popeo se na brdo) i bio je (njegov) glas brži od (onoga) konja. Pa pošto je došao meni (taj što) sam čuo njegov glas (da) obeseli mene, ščupao (skinuo) sam (dao sam) njemu svoje dvije odjeće pa sam obukao njemu njih dvije za njegovu veselu vijest (zbog tog muštuluka), tako mi Allaha ne posjedujem (nikakve druge odjeće) osim njih dviju tada (osim te dvije odjeće u to vrijeme). I pozajmio sam (uzeo sam u naruč, na poslugu nekakve) dvije odjeće, pa sam obukao njih dvije i otišao sam ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa sretaju mene (ti) ljudi grupa (po) grupa (tj. u grupama), čestitaju mi za (to) pokajanje, govore (govoreći):

"Neka je sretno tebi povraćanje Allaha na tebe (tj. Neka ti je sretno to što je Allah primio tvoje kajanje)!" Rekao je Ka'b: Dok (tj. Te) sam unišao (u) Bogomolju, pa kada li poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, sjedač (sjedi a) okolo njega (ti izvjesni) ljudi. Pa je ustao k meni Talhate, sin Ubejdulaha žuri (tj. žureći, pokaskivajući on) dok je rukovao se (sa) mnom i čestitao mi je. Tako mi Allaha nije ustao k meni (nijedan) čovjek od Iseljenika osim njega, i neću zaboraviti nje (te čestitke) Talhatu (dakle: nisam zaboravio tu čestitku, to čestitanje Talhata). Rekao je Ka'b: Pa pošto sam pozdravio poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a on (je u takvom stanju da) svijetli (sijeva) njegovo lice od (njegove) radosti:

"Veseli se sa najboljim danom (koji) je prošao (došao) tebi otkada je rodila tebe tvoja majka!" Rekao je: Rekao sam: "Je li od (strane) kod tebe (tj. Je li od tebe), o poslaniče Allaha, ili je od (strane) kod Allaha (ili je od Allaha)?" Rekao je: "Ne (od mene, Ne, nije od mene), nego od (strane) kod Allaha (nego je od Allaha)." A bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kada se obeselio (kada bi bio obeseljen, obradovan, bio bi takav da) se je svijetlilo njegovo lice čak kao da je ono komad (odsječak) Mjeseca, i prepoznavasmo to od njega (to na njemu). Pa pošto sam sjeo pred njega, rekao sam:

"O poslaniče Allaha! Zaista od moga pokajanja je (to) da se skidam (tj. da se odričem) od svoga imanja (koje dajem kao) milostinju ka Allahu (u ime nagrade Allaha) i ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio." Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Zadrži na tebi (tj. Zadrži sebi) neki (dio) svoga imanja, pa ono (pa to) je bolje tebi (za tebe)." Rekao sam: "Pa zaista ja zadržavam svoj dio koji je u Hajberu." Pa sam rekao: "O poslaniče Allaha! Zaista Allah je spasio mene samo sa (mojom) istinitošću (zbog moje istinitosti), i zaista od moga pokajanja je (i to) da neću pričati (govoriti drugo) osim istinu dok sam ostao (tj. dok sam god živ)."

Pa tako mi Allaha ne znam (ni) jednoga (čovjeka) od muslimana (da) je stavio na iskušenje njega Allah u istini (njegovoga) pričanja (tj. da je obasuo blagodatima njega Allah zbog istine u pričanju njegovom) otkada sam spomenuo to poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da je nekoga stavio na iskušenje) ljepše od (onoga) što je stavio na iskušenje mene. Nisam se upravio, otkada sam spomenuo to poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, do ovoga moga dana (nikakvoj) laži. I zaista ja zaista se nadam da će sačuvati mene

Allah u (onome) što sam ostao (da proživim, tj. u preostalome mome životu). I spustio je Allah, uzvišen je, na Svoga poslanika, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista već se je vratio Allah na Vjerovijesnika (tj. primio je pokajanje Vjerovijesniku), i Iseljenike i Pomagačima (i primio je pokajanje Iseljenicima i Pomagačima).....", do Njegovoga govora "..... i budite sa (tim) istinitima.". Pa tako mi Allaha nije blagodario Allah na mene (ništa, nijedne) od blagodati nikada poslije (što je bio slučaj) da je naputio mene Islamu - (nije mi dao nijedne blagodati) veće u mojoj duši (osim primanja Islama) od moje istinitosti (tj. od blagodati moje istinitosti) poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, da ne budem lagao njemu, pa (da) propadnem kao što su propali (oni) koji su lagali (iznosili lažna opravdanja za izostanak od te borbe), pa (tj jer) zaista Allah, uzvišen je, rekao je za (one) koji su lagali kada je spustio (tu) objavu najgore što je rekao za jednoga (čovjeka, tj. najgore što je rekao za nekoga), pa je rekao, blagoslovljen je i uzvišen je (On):

"Zaklinjaće se (oni) sa Allahom vama kada ste se obrnuli (tj. kada se vratite k njima)....", do Njegovoga govora "..... pa zaista Allah neće se zadovoljiti (neće biti zadovoljan) od naroda (tj. od tih ljudi) griješnih."

Rekao je Ka'b: A bili smo izostajali se, o (vi) trojica, (tj. nas trojica - bili smo izostavljeni) od stvari tih koji (su to što) je (koje je) primio od njih poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (njihovu izjavu sumnjivoga pravdanja izostanka) kada su se zaklinjali njemu, pa je primio prisegu (na vjernost od) njih, i tražio je oprost za njih, a odgodio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, našu stvar dok je sudio (dok presudi) Allah o njoj. Pa s time (tj. Pa zbog toga) rekao je Allah:

"I na (onu) trojicu koji su se izostavili (tj. čija se je stvar odgodila, odložila - povratio se je Allah, a to znači: primio je pokajanje i te trojice).....". A nije (ono izostavljanje, izostajanje) koje je spomenuo Allah (u tom ajetu) od (onoga) što smo se mi izostavili (što smo mi ostali, izostali) od (toga) ratovanja (na Tebuku), a ono (to izostavljanje, izostajanje) je samo njegovo (Muhamedovo a.s.) izostavljanje (ostavljanje) nas i njegovo odgađanje naše stvari od (svakoga onoga) ko se je zakleo njemu i ispričao se (izvinjavao se) je k njemu, pa je (on) primio od njega (tu neiskrenu izjavu).